так буває вічно і ніколи
сонний дим на землю опада
золотих хмарин ламкі околи
сонця кров солом'яно-руда

так перетинаються і терпнуть
ніби виливаються з юрби
голосів подаленілі верби
поцілунків темні голуби

так живуть як до життя приросліі
дні і ночі солоду і крил
і роса для них пелюстки носить
і осанну лебедить ковил

і ніхто на цілий світ палючий
і ніхто на ціле вороття
не розверне їх дніпро і кручі
і не перегорне їм життя